

Fredsønske.

Kristi lad din adle Fred
Bære vor i Evighed!
Trøst enhver, som sorgfuld er,
Hjern han være eller nar!
Gud, bevær din Kristenhed
Og vor hjære Førlighed;
Giv os Fred og Salighed!

Hrens Konge, Herre blid,
Se til os i Nødens Tid;
Send fra os din Bredes Nis,
Og os Raaden din bevis!
Giv vor Førlighed godt Mod,
Send os Troens Seier god,
Satan at slaa under Fod!

At dit Raaderige saa
Kan paa Fod lykkelig staa;
Og for Freden timelig
Vi paa Jorden takke dig,
Siden hist faar Himmelfred,
Ewig ved dig selv bered,
I dit Nages Dørlighed.

Betragtning.

„Mig er givet al Magt i Himmelen og paa Jorden.“—(Matt. 28, 18.)

Om den hellige Kristoffer fortæller Sagnet, at han drog Verden rundt for at finde den magtigste og stærkeste Herre for at give sig i Tjeneste hos ham. Og han gav sig i Tjeneste hos den ene efter den anden af Jordens magtige Herrer. Men som han nu engang stente hos den magtigste Keiser paa Jorden, fik han høre, at han var bange for Djævelen. Da tænkte Kristoffer: „Djævelen maa være stærkere end Keiseren, siden Keiseren er bange for ham.“ og han opfagde sin Tjeneste hos Keiseren og tog Tjeneste hos Djævelen.

Men en Dag, da Djævelen og Kristoffer kom til en korsvei, ser Kristoffer Djævelen begynder at skjelve og ryste ved Synet af et Krucifiks, som stod ved korsveien. „Han, som hænger paa Korset.“ tænkte Kristoffer, „maa være stærkere end Djævelen, siden Djævelen er bange for ham.“ Kristoffer opfagde sin Tjeneste hos Djævelen og gav sig i Jesu Tjeneste.

Sagnet er smukt og lærerigt, det opfordrer saa alvorligt: Opsig Verdens og Djævelens Tjeneste, og giv

dig i Jesu Tjeneste! Thi Jesus er den stærkeste.

Ved Syndefaldet erfarede Menneskene, at der var Magter, som var stærkere end de, at der var en stærk Magt til, som hed Synden; og da Adam og Eva stod ved deres Søns, Abels Lig, da lærte de for første Gang at kjende den Magt, som kaldes Døden.

Og lærend den sidste Magt griber et Menneske, stifter det Bekendtskab med en hel Række andre Magter, som det ikke er Herre over: Sygdom, Fattigdom, Færet, Myster, Sorg, Skuffelser; alle disse er stærke Magter, overfor hvilke Menneskene i sig selv staa kraftløse og afmagtige.

Men saa kommer Jesus og siger: „Mig er givet al Magt i Himmelen og paa Jorden“ (Matt. 28, 18.) Hvilket herligt Budskab! Saa er der altsaa en, som ikke staa afmagtig og svag overfor alle de Magter, som er Menneskene for stærke.

Saa visse, Jesus er den stærkeste, selv om det ofte i Dødeligheden kan se anderledes ud.

Jesus er for det første stærkere end Djævelen. Han, som er Menneskene for stærk, er ikke Jesus for stærk. Thi: „dertil er Guds Søn aabenbaret, at han skal affaafe Djævelens Gjerninger“ (1 Joh. 3, 8). Jesus kom til Verden for som den stærkeste at beseire den stærke, som velbevæbnet bevogtede sit Vallads. Jesus besejrede ham i Ertenen, da Djævelen kom til ham i den løstende Skikkelse; saaledes ogsaa i Gethemane Have, da han kom til ham i den truende Skikkelse. Jesus besejrede ham paa Korset ved sit magtige: „Det er fuldbragt!“ Men Jesus viser ogsaa den Dag idag sin Magt over Djævelen, naar han faar ombendt et Menneske fra Mørket til Lyset, fra Satans Magt til Gud.

Og Jesus er for det andet stærkere end Synden. Synden, denne frygtelige, stærke Magt, som er Menneskene for stærk, er ikke Jesus for stærk. Thi ikke blot har han aldrig gjort Synd, ikke blot er han hellig, uden Skyld, ubesmittet, adskilt fra Syndere (Hebr. 7, 26), og „forsøgt i alle Ting i Lighed med os, dog uden Synd“ (Hebr. 4, 15); men saa meget stærkere end

Synden er Jesus, at han kunde bære Synden paa sine Skuldre. O, det var en forfærdelig tung Byrde! Hvor kan blot en eneste Synd tynge paa en vaagen Samvittighed! Jesus har baaret ikke blot et Menneskes Synder, men al Verdens Synd, Fortids, Nutids og Fremtids Synder med al deres Skyld og Straf. Og derved viser Jesus endnu sin Magt over Synden, at hvad der er umuligt for Mennesker, er muligt for ham. Hvad intet Menneske fornaar: at gjøre Synden usket i Guds Pine og at give det bange Synderherte Fred med Gud, det fornaar Jesus. Og hvad intet Menneske fornaar, selv med Opbydelsen af al sin Kraft: at modstaa Fristelserne og Syndens Tillokkelser, det fornaar Jesus i os, naar han faar Lov at kæmpe for os og fuldkomme sin Kraft i vor Stræbelighed. Og hvad som er umuligt for Mennesker: at bevare et andet Menneske fra at komme ud i Synden, det fornaar Jesus, naar han faar Lov til at tage Herredømmet over et Menneske som dets Herre og Konge. Hvad Forældre med alle deres velmente Formaning og Bønner mangen Gang ikke fornaar overfor deres Børn: at bevare dem fra Syndens og Verdens Tillokkelser og daarlige Glæder, det fornaar Jesus, naar han faar grebet de unge i Hjertet og faar give dem Smag paa de hellige Glæder. Og endelig, hvad menneskelig Anstrengeelse, Afholdsforeninger og andet mangen Gang ikke fornaar overfor Drankere, og hvad borgerlig Straf og Forbedringsanstalter ikke fornaar overfor Forbrydere, det fornaar Jesus ved sin Haand, naar han gjennem Ordet faar ombendt saadanne stakkars forfaldne Mennesker.

Og Jesus er for det tredje stærkere end Døden. Det viste han ikke blot indenfor Rains Port, da han opvakte Eulens Søn; det viste han ikke blot ved Lazarus' Grav. Nei, tydeligt viser Jesus dog sin Magt over Døden Paaskemorgen, da han selv seier rig opstod fra de døde efter at have brudt Dødens Renser. Og vil du se Jesu Magt over Døden den Dag idag, da skal du se den ved hans Venners Dødsleie. Thi den, som kan forloste et Menneske med den grusomme

Død, som kan bringe Smilet frem paa den blegnende Kind og det forklarede Udtryk i de halobruftne Fine, den, som kan lægge Freden ind i Hjertet, den stille Fred, som Verden ikke kan give, saa at de ligger der, de hjære Guds Børn, saa barneglade og tilfredse, ja hilsende Døden Velkommen, fjænt den stiller dem fra alt det, som var dem hjært paa Jorden, ja den, som kan gjøre dette, han er i Sandhed stærkere end Døden, han er Dødens Overvinder.

Og endelig er Jesus stærkere end al den timelige Rød og Fiendighed: Sygdommen, Sorgerne, Skuffelserne, Fattigdommen og hvad det nu altsammen kaldes, som trykker Menneskene. Det viste han, da han gif paa Jorden og helbredede syge, gav de blinde Synet, de døde Hørelsen, de verkbrudne og halte Førlighed, hjalp de ugblidende og trøstede de sørgende. Og det gif han endnu den Dag idag.

Men hans Magt bestaar ikke blot deri, at han fornaar at herde Sygdommen, at afhjælpe Nøden, at slukke Sorgen, nei, han har en endnu større Magt over alle disse Ting: han kan tage dem i sin stærke almøgtige Haand og bruge dem i sin Tjeneste til sit Maaes Fremme, nemlig Menneskenes Frelse. Og det gif han Gang paa Gang for at falde og drage Menneskene til sig, for at prøve dem og for at styrke deres Tro. Paa denne Maade gif Jesus sig til Herre over disse Magter ikke blot ved at hæmme deres Magt, men ogsaa ved at bemynde dem som sine Tjenere.

Stundom kan det nok se ud, som om ikke Jesus havde al Magt i Himmelen og paa Jorden, som om der var Magter, som var stærkere end ham. Men efter Langfredag kom Paaskedag, hvor Hændens Lime og Mærkets Magt var forbi. Ja engang skal det snart vise sig, hvem der var den stærkeste, naar „i Jesu Rom hvort Aaa skal høre sig, dets i Himmelen og paa Jorden og under Jorden, og hver Tunge skal bekjende, at Jesus Kristus er en Herre til Gud Faders Hære.“ (Fil. 2, 10, 11).

O, hvor godt det er at være i en saadan Herres Tjeneste! O, hvor jaeligt det skal blive at høre de livlige Ord af hans Mund: „Vel du gode

og tro Tjener! du har været tro over lidet, jeg vil lætte dig over meget; gaf ind til din Herres Stude." (Mt. 25, 21. Skære Væfer, staar du i denne Herres Tjeneste?—(Mt.))

Jugrafseds som hjemme.
En Fortælling
— af —
Hesba Stretton

Men kunde denne dystert og mørke udseende Gut, med vordnet og uredt Haar og med Marter af Taarer i sit uvassede Ansigt være Jomael? Han var tæt ved hende, dog læstede han ikke sine Fine op. Han vilde have gaaet forbi hende, dersom han ikke med en slægende Stemme havde raabt „O, Jomael, Jomael!“

„Det er min Moder," sagde han, idet Politibetjenten greb ham fastere i Straven. „Kom ikke herind, skære Moder. Der vil intet hjælpe, og din Rørbærelse vil kun bringe mig til Graad. Gaa hjem, nu har du set mig og taget Afsted med mig. Slip mig løs, at jeg kan gaa give min Moder et Kys til Farvel," skreide han til, idet han vendte sig til Politibetjenten.

„Na ja, er det nødvendigt saa," svarede denne.

Et Minut stod den unge endnu ikke fuldvorne Gut og den nedtrykte Moder med graa Haar i inderlig Omfavnelse. Det var, ligesom om Ruth ikke kunde slippe ham. Det syntes hende, som var det kun nogle Dage, siden hun bar ham som et lidet Barn paa Armen, og nu var han en Funge, en Forbrøder, der var anklaget for at have overtraadt sit Vands Lov. Men Jomael rev sig løs fra hende og lod sig føre ind i Retsalen.

Derpaa satte hun sig paa det nederste Trin af Trappen nærved et aabent Vindu, gjennem hvilket hun hørte en usklar Rød af Stemmerne indenfor. Hvorlænge hun havde siddet sig, vidste hun ikke selv; men endelig kom en pøntet, noget vigtig udseende Pige ud af Duset og sagde til hende i en medlidende Tone:

„Tag Dem det ikke saa nær, Mor Medway. Jeg ved, De er en god Kone; men Duffen er mod Dem. Rutkin var meget hoard mod ham, og han er nu dømt til tre Maaneders Fængsel.“

„Er det min Jomael?" spurgte hun med et usikkert stirrende Udtryk i Fine.

„Ja," svarede den unge Kvinde. „Jomael Medway, tretten Aar gammel. Tre Maanedes, fordi han har staalet Jasanag.“

Ruth hørte ikke mere og saa ikke mere. Men da hun hørte sig for-

betjent blev ført ud af Retsalen, over, somom hun forsøgte at rejse sig, befoimede hun og faldt tungt ned paa den stenatte Vel.

En stor Rængede Folt stod omkring hende, da Jomael af en Politikan saa sig forgjæves omkring efter et sidste Blik fra sin Moders Fine.

„Det var bedst for hende at gaa hjem," sagde han til sig selv med et stille Suf; „men jeg havde gjerne set hende endnu engang.“

Det var, somom han gik til Døden, da de slæbte ham i Fængslet, og somom han aldrig mere skulde saa gjense sin Moders Ansigt. Hans unge Hjerte var knust af Hummer og Uudholdse. Han havde maattet høre paa, at de stildrede ham som en uforbederlig Tyv og Bildmand. Alt var mod ham: hans Faders og ældre Brøders berugtede Navn. Hans egen Tilstaaelse, at han havde besøgt Skoven saa meget, at han fjendte hør Vlet i den, endog hans taarefulde Bøffendelse, at han nok vidste, han ingen Ret havde til at tage Veggene og heller ikke kunde gjøre Rede for, hvorfor han nu skulde have taget dem for første Gang i sit Liv. Alt havde været ham imod.

Han gik i Fængsel som en Skam og Skændsel for sin gamle Moder.

Vertil kom, at det skede netop den Dag, da han skulde begynde at tjene sit eget Livsophold og lætte hende for den Værde hun havde haaret for ham. Skold. Nu blev han en Værde for hende endnu tungere, end nogen af de andre Sødfænde havde været, ja endog end hans Fader, som hver Aften kom hjem enten beruset eller dog i det mindste vred og græften. Hvad kunde han gjøre for hende for at gjøre dette godt igjen? Det bedste for ham vilde være at gaa dø.

Det var sent, da Ruth om Aftenen naaede hjem til sin Hytte; hendes Mand, som den Aften var adru, vendte paa hende, treven og fortrædelig tilmode, en haard, tyrannisk gammel Mand, der betragtede hende som erstatning og viljeløs Slavinde.

„Saa," raabte han hende imøde, da hun svog og vaskende traadte ind over Dørtærskelen, „dertil er det nu kommet; din deilige Gut er altsaa i Fængsel. Det kommer af den megen Væsnung og Salmefang. Den fører Skam over os alle. Jagen af os har nogenstunde været for Retten. I Børtskuset blev jagt, at han er dømt til tre Maanedes. Og jeg siger: Det sker ham efter Fortjeneste. Jeg holder med Rutkin, Guds Herren og Dommerne, som alle er rettsindige Folt.“

Dersom jeg var-Fier af et lidet Stykke Vand, vilde jeg lade enhver Bildthv hænge, som satte sin Fod der. Og en ung Gyppling i hans Alder!

Hvad skal der blive af ham, naar han bliver voksen?

Jeg skulde have sendt ham til Botany Bay, det skulde jeg! Jeg staar paa Reifærdighedens Side. Og hvis Jomael atter igjen træder indenfor vor Dør, skal jeg prugle ham, saa der ikke skal findes en hel Tomme paa hans Veggene. Jeg skal knuse ethvert Ben i hans Armp. Og i din ogsaa," raabte han i vorende Kaseri, „hvis du ikke lukker din forbandede Mund op og svarer mig.“

„Jeg er ung, Humphrey," svarede han fagtmodig. „Jeg faldt i Besvimelse, da Folt fortalte mig det.“

„I Besvimelse," gjentog han spottende. „Fortæl mig ikke slikt. Kun fornemme Damer gjør slikt, ingen Arbeidskone som du. Men bekvimmet eller ikke, mærk dig, hvad jeg siger.“

Jomael sætter aldrig sin Fod over denne Dørtærskel. Jeg vil ikke høre Bildthv og Salgenhagle.“

Ganste rolig fortsatte Ruth med at lænde Jid under sin Hjedel. Det var en Lettelse for hende, at hun atter var kommen hjem, bort fra Uroen og Sværmen i den lille By og fra de usøgjerriges Bliffe.

Selv hendes Mand's Brede og Trudstier formaade ikke ganste at tilintetgjøre de behagelige Følelser af, at hun havde fundet Hvile ved sin egen Arne. Og da hendes Mand var gaaet sin Vel, blev den lodløse Stillehed i Hytten saa vederfargende for hende.

Hendes nedtrykte Sjæl kunde nu samle sig. Selv i det tykkeste Mørke begynder vi at se lidt, naar vi anstrenger vore Fine, og saaledes begynder Sjælen i den dybeste Trængsel at skimte noget Dags gjenne sin alvorlige Rængsel efter den levende Gud.

Medens Ruth sad alene i den mørke Hytte, kom hun til at tænke paa den gamle Historie i Bibelen, fra hvilken hun havde hentet sin Søn's Navn. Hun tænkte paa Hogar i Erefenen, den bortløbne Slavinde, som fagtede fra sin Hersterinde, og hvorledes Gud saa hendes Rød, hvorledes hun endnu engang blev dreven ud i Erefenen og vankede om hid og did uden Hjem, indtil hendes Søn Jomael var nærved at dø af Tørst, og hvorledes hans Moder lagde ham under en Vust og gif derfra; da hun ikke vilde se paa Drengens Død; men hvorledes Gud havde hørt Drengens Raab og atter sendte sin Engel for at bringe Hogar Hjelpe.

Ruth lullede sine smertefuldt opfulmede Sienloage med en Følelse af Trost og Hærfrygt, idet hun hviskede: „Du, o Gud, set mig.“

Ja, Gud saa, Gud vidste alt. Deri saa en usigelig Trost. Hun søgte ingen Bitterhed i sit Hjerte, ikke engang mod Rutkin. Hun turde ikke

klage over den Lov, efter hvilken Jomael var dømt til Fængselsstraf.

Hun forsøgte heller ikke at retfærdiggjøre sin Søn, han havde gjort uret, om ikke af Dufstab, saa dog i Vetsindighed og Tankeløshed. Intet af alt dette beffæftigede hendes ensfoldige Sind. Gud havde seet alt, og hun vidste alt.

I denne Tanke skulde hun finde Trost og Kraft. Hun maatte holde ud og se op til ham, som er usynlig.

5.

Ildstødt.

Høsten og Stornsturen med de lange Arbeidstimer i den brændende Solhede stod netop paa. Ruth var en af de flittigste blandt de Koner, som arbejdede paa Chipchales Marker.

Jagen lagde Mærke til den Forandring, som var foregaaet med hende; thi hun havde været en stille, framfri Kone, som beffæftede sig mere om sit Arbejde end om andre Folks Sager.

Men da Høsten var forbi, og Jagen skulde begynde, var Jomael's Fængselslid ogsaa snart omme. Rutkin og hans Venner var meget beffæftiget i Skoven og passede paa den hele Natten, medens man om Dagen kunde høre Stud paa Stud rundt omkring. Det var ingen gunstig Tid for Jomael at komme hjem. Der var mange Ting, som tydede paa, at Humphrey erindrede sine Trudstier, og som holdt hans Brede imod sin Søn vaagen. Men neppe kunde han dog være saa haard at jage Jomael bort fra Hjemmet, naar Loven atter satte ham paa fri Fod.

„Jomael's Tid er omme imorgen," sagde Ruth en Aften med Hjelvende Stemme og i dyb Angst, som hun forsøgte at skjule.

„Jeg ved det," svarede Humphrey. „Rutkin har fortalt mig det. Jeg var tidlig idagmorges hos Guds Herren og sagde til ham: Min Herre, jeg har altid været en ærlig Mand; mange Aar har jeg arbejdet paa Deres Ejsendom. Jeg er bestemt paa ikke at have nogen Bildthv i mit Hjem. Imorgen kommer min Gut, som har bragt mig saadan Skam, udaf Fængslet. Men han skal ikke mere sætte sine Fødder indenfor min Dør, det lover jeg Dem.“

Guds Herren sagde: „Som I vil, Humphrey. Gaa ind paa Hjelvenet og saa et Glas Vi.“

Eller var godt, en god Del bedre end det paa Børtskuset. Jeg er ikke den Mand, som lader mig traktere af Guds Herren og derpaa handler mod hans Vilje.“

„Du vil da vel ikke jage vor Gut ud i den vide Verden?" udraabte Ruth.

„Jage ham bort! Han er stor nok

at sørge for sig selv," svarede Humphrey vredt.

"Gudsberren kan jo jage os bort med løst og fast, naar han vil. Men hvad skalde der blive af mig, om jeg blev tvungen til at tage min Tilflugt til Arbejdshuset? Gudsberren vil ikke have en Vidttyp tæt ved sine Stove, og hvem indestaar for, at jeg i min Alder da slap at ty til Fattighuset? Jeg, som ikke kan leve uden ofte og regelmæssig at have mit Glas godt A at drikke? Jeg har forsøgt Ellet i Arbejdshuset engang. Nei, Ismael betragter ikke denne Lærskel mere. Og nu ved du det og kan indrette dig derefter."

Ruth fik atter en sønløs Nat. Med tidsfordrivet Magt faldt Bagten af hendes Hylfte paa hende.

Den følgende Dag tidlig, før Dagen gryede, var hun staaet op og fandt frem Ismaels Klæder og pakfede dem sammen i en Kuffet, et farveligt Udstyr, som hun før tre Maanedes siden usjovelig havde faaet skaffet tilveie, og som hun skulde bære med, da hun skulde ud for at tjene sit Bryd.

(Forts.)

Starmkloffe og Gniertog.

Den nu afdøde Dr. Carl A. Swenson af den svenske Augustinasynode skriver under denne Overskrift bl. a. følgende, som ogsaa vi kan have godt af at tage til Hjerte:

"Vi Lutheranere er nogle magelige Folk. Vi er rædde for Besvær og Udgifter, og sufter ofte at fare til Himlen paa 'Gniertog.' Denne Baostand er ikke pessimistisk; det er den rene Sandhed. Hvor højer man om Lutheranernes store Gaver til Skoler eller Hospitaller? De største særskilte Summer som vor Synode har faaet, er komne fra Udenomsstaende.

"Jeg højer snart Indvendingen: 'Bort Folk er fattigt.' Ja, det var fattigt engang, men paa Hundreder af Steder er dette et forbigaaende Standpunkt. Bort Folk er velstaaende, men Offervilligheden har ikke holdt Skridt med den tillagende Formue. Vi har hundreder af rige Augustana-Lutheranere, hvis aarlige Indtægter beløber sig til mere end en Kongresmands Løn. Vi har mange som er værd \$25,000, \$50,000 og \$100,000 hver, og Tusender som eier \$10,000 hver; men hvordan det end er, saa vil Kjærlighedsgaverne til vore Skoler og Værnshjertelighedsanstalter gjerne holde sig paa Loghouse og Dig-Dut Standpunktet.

"Hvad er Karsagen? Der er mere end et Svar. Det hovedsagelige er dog dette: Der tales for lidet fra Prædikestolen, der skrives for lidet i vore Blade om, at de kristnes Gien-

dom skal anvendes i Guds Riges Tjeneste. Vi er for magelige og fører virkelig tilbage for en aarlig Udgift paa 50 Cents per Kommunikant til vore Skoler og ligesaa meget til vor Bedningemission. Hvem kan forklare dette? Hvorfor denne Gjerrighed?

"Mange velstaaende Menigheder er ligesaa gniertogte mod sine Præster. Selv sidder de paa rigtige Herregaarde, men Præsten faar sine storartede \$400, \$500 eller \$600 i Marsløn. Er ikke sligt rent ud skammeagtigt? Der kan ikke blive mere end et Svar paa det Spørgsmaal! Den faldig hensovende Dr. Olsson slog Hovedet paa Spigeren, da han ytrede: 'Vor Synodes næste store Fare er Gjerrighed.'

"En Del af de gamle rige Gubber i vor Synode sidder den lange Dag og klager over, hvor daarlig det staar til blandt os, og i Særdeleshed blandt de unge. Ja de unge! De gaar hjemme og arbejder hos disse Algeprofeter; men de gamle har Pengene og beholder dem ogsaa. Gudsrigets Anstalter holder paa at gaa under paa Grund af Gjæld, mens Gudsrigets officielle Medlemmer eier Hjem som tilsammen er værd flere Millioner Dollars, og forresten Millioner ude paa Rente. Men at 'laane Herren,' det er de fleste rædde for. Mange af vore Storgubber nyder med Glæde Gudsrigets Guder i Menighed, Skoler og andet; men de passer sig for at give en eneste Dollar for en god Sag, om de paa noget Sæt kan frangle sig fra det. I 10 Aar er deres Bidrag til Skoler, Hospitaller og Værnehjem ikke saa stor en Sum som de forbrænger ved et eneste Selskab, og endda vil de kaldes kristne!"

Dr. Swenson fortæller, at han sender mange som er saa hellige og saa gjerrige, at de i Regelen intet giver til velgjørende Gjerned. "De synes kunste, at Guds Rige ikke skal behøve saa lumpe Ting som Penge. Men at tage den højeste Rente, og det i Forskud, og siden unddrage sig fra at give godt, og endda ville lalde sig en Kristen, det er i Sandhed en forunderlig Ting. . . . Det er saadant de unge ser, de unge som ofte formaaes af just saadanne Personer, der vil være Ledere blandt de kristne, men selv lever i den mest aabenbare og verdslige Gjerrighed. Man anser ikke Gjerrighed for Sund, det er Feilen. Gjerrighed er de respektable Menneskers Fei til Helvede.

"Jeg tænkte i en ensom Stund i mit Kontor paa, hvilken storartet Virksomhed Augustinasynodens fem Skoler og de andre svensk-amerikanske Skoler kunde udrette, om man ikke manglede Midler. Men nu skal man kaldes Tigger om man paamin-

der lidt om, hvad Guds Ord siger om de kristnes Forhold til sine Penge og til Guds Riges Anstalter. Man skal være ræd for at sige Sandheden rent ud og utilhyllet, at for Gud findes der ikke den mindste Forskel paa den hyggelige og rige Gjerrigkroflen og Gnierten og den sandfælle og fattige Drankeren, som ligger i Rensdestenen. Tænk, naar Vægerne engang skal aabnes, hvorledes det da kommer til at se ud!

"Maatte vi alle vaagne op mere end før fra vor Gjerrighedssjov og vor Magelighedsjov. Maatte vore Præster og Blade viselig, kraftig og taalmodig oplære vort Folk til en større Lyst til Opofrelse! Maatte vi her leve med den sidste Kongesdag for Lie, og vogte os for Gjerrighed, som er en Rod til alt ondt!"— („Mt.")

For Sønnens Skyld.

Da Grækeren Themistokles var dreven i Landflygtighed af sine egne utaknemmelige Landsmænd, vidste han ikke andetsteds at begive sig hen end til Kong Admet. Men da ogsaa han var hans affagte Fiende, saa at han endog fra hans Side maatte frangle for sit Liv, saa greb han i Fortværelset hans lille Søn, tog ham i sine Arme, gik frem for Kongen og sagde: "Kong Admet, i denne din Sønns Navn, for hans Skyld beder jeg dig om Raade og om Velskyttelse mod mine egne utaknemmelige Landsmænd."

Derved blev Kongens Hjerte bevæget, saa at han tilfagde ham, hvad han bad om. Du højer Kristenhjerte! du vil ogsaa altid være den himmelske Fader velkommen, naar du foreholder ham hans høje Søn Jesus Kristus, som han har skænket dig. Thi han har ham saa inderlig kjær, at naar du beder i hans Navn, vil han i Evighed ikke nægte dig noget.

Dypag fra Luther Publ. Højsk.
Steamship Agency
 Billetter paa alle første Klases Linier
VISELL & EKBERG
 1308 Pacific Avenue
 Tacoma — | Wash.

Alterbilleder Portrætter og Beskrivelser udføres hurtigt og billigt. Alle Arbejder garanteret. 12 Aars Erfaring. De bedste Materialer brugte. Skriv eller katalog til **Erne Berger, Artist.**
 544 1/2 Wash. Str., — Portland, Oreg.

Dr. Hartman
 Examineret Læge
 Fra Kristiania Universitet.
 Sunset 171 Independent 16
 Stanwood, Wash.

Dr. S. J. Torney; Practice limited to diseases of Eye, Ear, Nose and Throat; Glasses fitted. Red Front Bldg., Bellingham, Wash.

Du sparer fra 25c til 50c paa hvert Par Sko, om du kjøber hos Smith-Henricksen Shoe Company, 936 Pacific Ave. Tacoma. Norsk tales. "Even Herald".

SAM CROW HOUSE FURNISHING COMPANY
 225-27-29 Riverside Ave. Spokane Wash.
 Complet Udvælg Limolouris, Carpets, Möbler, Ovne og Crockery. Telephone Main 2494

KLAEBOE DRUG CO.
 (Instituet 1889)
 For Specialitet er at ekspedere Recepter medbragte fra de skandinaviske Lande. Stanwood, Wash.

The Post Office Confectionary Store.
 Everything in our line, Large stock of latest and standard stationery
D. CARL PEARSON.
 Stanwood, — — — Wash.

Geo. J. Ketchum
 Dry Goods, Boots, Shoes & Fancy Groceries, Wholesale and retail, Stanwood, Wash.

Standinarist Begravelsesbureau
 C. O. LYNN.
 Editor Main 1706.
GAFFNEY & LYNN.
 945 Tacoma Ave.

J.T. WAGNESS
 PHOTOGRAP ER
 Latent and up to date work
 STANWOOD, Wash.

ENGER & JESDAHL
 Stådeshandlere
 Er det norske Hovedkvarter i Everett
 1618 Hewitt Ave.

W. H. Mock & Sons
 Professional Funeral Directors and Licensed Embalmers
 PHONES — Office Main 126
 Residence — } Red 3081
 } Main 2812
 Undertaking Parlors and Chapel, Maple Block, 1005 Elk St. Bellingham, Wn

DR. L. N. JACOBSEN
 Norsk Læge og Kirurg
 Kontortid 10-12, 2-4 og 7-8
 Kontor 201 Peoples Savings Bank Bldg Seattle, Wash.
 Office Phones—Main 6177; Ind. 3202
 Residence: Ind. 3626.

"Pacific Herald."

Ugentligt Ugeblad, a religious weekly, blyst af Presbiterianerne for Pacific Distrikt af den Tredte Synode med en Komité.

Entered at the post-office at Packland, Wash., as second-class matter.

Alt udsærende Redaktionen indsendes til W. O. Djerke, 1813 Donovan Ave., South Bellingham, Wash.

Alle Brevbet, Udsendinger og Notiser indsendes til Pastor Ove J. G. Brand, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alle udsærende dette Blads Forretning besjægt af Pastor O. M. Kjernevig.

Dette udsærende "Pacific Herald", Stanwood, Wash., vil man hør.

Bladet koster

For Karet \$.75
For Karet til Canada 1.00
For Karet til Norge 1.00

Adresse: Stanwood, Washington.

Ser Altergang.

"Saa ofte som I æder dette Brød og drikker denne Skål, forkynder I Herrens Død, indtil han kommer" — (1 Kor. 11, 26).

Vaa vore Synodemøder og ellers, naar Tiden bliver om det kristelige Liv i Menighederne, maa der ofte klages over Forlængelse af Alterens Sakramente. Og Klagen er ganske vist begrundet. Mange af dem, som hører vore Menigheder til, besjægt ikke Herrens Bød som ofte, som de burde.

Enkelte holder sig ontrent ganske borte. De kan have hørt Menigheder til i mange Aar, men i Fortegnelsen over dem, som har gaaet til Alteret, findes de ikke.

Andre kommer nu og da med lange Mellemrum. Det, som skulde være dem det hjæreste af alt, hjæreste end Fenge og Guld, hjæreste end deres eget Liv, holder de borte fra sig. Saa forkynder de sig meget haardt med den Herre Jesus, som de foragter, og mod sig selv, som de ikke under den rette Styrkelse paa Vandringen til det himmelske Hjem, og mod de kristne, som de foragter, gaaet et slet Eksempel, og med hvem de indlader at træde i det vore Samfundsliv, som den fælles Raadgang giver.

Radverens bør bruges ofte.

Da Jesus Skjærsdags Nat med sin forstaaende Død for Sie indstiftede den hellige Radver, togde han: "Dette gæver til min Jhusommelse"; "dette gæver, saa ofte som I det drikker, til min Jhusommelse." I Samklang med disse Jesuets egne Ord

figer ogsaa Apostelen Paulus: "Saa ofte som I æder dette Brød og drikker denne Skål, forkynder I Herrens Død, indtil han kommer."

Der staar: "Saa ofte som," ikke: aldrig, ikke: saa sjældent som. Der staar heller ikke, at det skal ske bare nu og da ved en enkelt Anledning eller med aarelange Mellemrum. Nei, der staar: "Saa ofte som," og de Ord maa vel mene noget. Og hvad de mener, burde ikke være tvilsomt for en kristen. Ved Daabens Indstiftelse læser vi intet saadant Ord. Daaben er et Sakramente, som ikke skal gjenføres. I Daaben har den dygte nok med den en Gang foretagne Guds Handling, ved hvilken han bliver optagen i Samfundspost med Herren til Delagtighed i hans Raade og Gave.

Kaderledes er det i denne Henseende med Radveren. Den skal gjenføres, og den skal gjenføres til stedse ny Jhusommelse af Jesus, til stedse ny Fortyndelse af Herrens Død, indtil han kommer. Vi skal gaa til Alters for i Hællighed at beskænde Kristus. Vi skal gaa til Alters og komme ihu, at han, som er Herren og Kæsteren, som er vor Jesu, som med sin bitre Lidelse og Død i vort Sted har sønet for os vor Synd. Og dette skal vi gøre "ofte." Det er Herrens Vilje til alle sine Disciple indtil Verdens Ende. Med Rette siger Luther i sin store Kærlighed, naar han taler om, hvad der skal bringe os til en flittig Brug af Alterens Sakramente:

"For det første har vi da den klare Tæst i Kristi Ord: 'Dette gæver til min Jhusommelse.' Det er Ord, som bøder og befaler os, hvorved det er paalagt dem, som vil være kristne, at nyde Sakramentet. Derfor, hvo der vil være en af Kristi Disciple, med hvilke han her taler, han tænke ogsaa saaledes og holde sig dertil, ikke af Raang som dreven af Mennesker, men den Herre Kristus til Lydighed og Behag! Men du siger: 'Der er dog tilføjet: 'Saa ofte som I det gør'; her tvinger han ogsaa os, men overlader det til enhver's Forgyldelse.' Svar: Det er sandt; men der staar ikke, at man aldrig skal gøre det; ja netop naar han siger det Ord: 'Saa ofte som I det gør,' saa ligger dog deri indbefattet, at man skal gøre det ofte, og det er derfor saaledes tilføjet, fordi han vil have Sakramentet frit, ikke bundet til nogen bejærdelig Tid, saaledes som Jødernes Paaskeam. . . Det er som om han derved vilde sige: 'Nog indstiller eder en Paaskefest eller Radver, som I ikke netop skal æde en Gang om Aaret paa denne Aften, men ofte, naar og hvor I vil, efter enhver's Leilighed og Nødværk.'"

(Store Nat. 5, 12.)

Quad gjør de kristne, som ikke vil gaa

til Alters?

De siger derved, at de vil ikke være med paa at forkynde Kristi Død; de føler ingen Trang til at ihusomme sin Jesu, som af Kjærlighed gif i Døden for dem, og at vedkjende sig ham for Verden er for ringe for dem. Det er ikke bare Kristi Ord, men ham selv de foragter.

Var den rette Kjærlighed til Jesus i Hjertet, da vilde de ikke kunne stille sig saaledes til ham; da vilde de "vel langes lidt efter det, som deres Herre har befalet dem at gøre"; en hellig Lyst vilde besjæle dem til at vidne om ham for al Verden, ligesom raabe det ud, hvad hans Person, hans Lidelse og Død er for dem, ogsaa derved, at de tog Del i det Raaltid, som han har sagt skal være til hans Jhusommelse, til Fortyndelse af hans Død.

Men Jesus siger ikke blot, at vi skal nyde Radveren til hans Jhusommelse. Han siger ogsaa, at vi i dette Raaltid skal æde hans Legeme, som er hengivet for os, og drikke hans Blod, som er udgødt for os til Syndernes Forladelse.

Vi trænger det.

Vi kristne færdes i denne Verden mellem Adspredthed og Daarlighed og Synd. Der er saa meget heds os, som ikke er som det burde. Vor Sjælstilstand kan være forskellig, men vi er lige deri, at hos alle har Jordrøvelsen trængt ind med sin Gift. Vi bedrøyer saa ofte vor himmelske Fader, og de Vaand læses, som skulde holde os sammen med ham, ja ogsaa de Vaand, som skulde holde os sammen med Brødrene. Vi har saa liden Grund til at træde frem med Forisærerne og talle Gud for, at vi ikke er som andre Menneker; men vi har megen Grund til med Tønderen at slaa os for voert Bryt og sige: "Gud vær mig Synder naadig!" Der er Synd, som vi ved af, haade i Tanke, Ord og Gjerninger, men der er ogsaa Synd, som vi ikke ved af, de "Lønlige Brøst." Og en næste af dem er nok til at paaføre os Jordsømmelsen.

Men Jesus har sønet for os vor Synd. Han har forhvervet os en fuld Forladelse ved at ofre sit Legeme og Blod paa Storskjets Brandofferaltet. Og i Radveren bringer han os, hvad han har forhvervet. Den er "til Syndernes Forladelse." Denne dyre Skat er i Sakramentet "lagt enhver for Døden, ja paa Verdet." Og ikke blot det, men Jesus vil ogsaa forviise os om Forladelsen paa den kraftigste og bestemtteste Maade ved at gøre os delagtige i selve det hellige Legeme og Blod, hvorud Syndforladelsen blev forhvervet for os.

Jesus kendte vore Stræbeligheder og havde Medlidenhed med dem. Han vidste, hvor vanskeligt det ofte er for os at holde fast ved ham og hans

Raade i Troen. Derfor har han ikke blot givet os Evangeliets Ord, i hvilket der ganske vist nævnes os Syndernes Forladelse; men ogsaa Radverens Sakramente, som ikke bare bringer os Forladelse, men tillige det kraftige Pant i hans eget Legeme og Blod. Saaledes kommer han os i forbermende Kjærlighed til Hjælp. Han vil gøre det saameget lettere for os at tro og holde fast ved Gaven, ved dette hellige Pant.

Quad siger nu de til denne Jesu indberlige Omhu som ikke vil gaa til Alters?

Jo, de siger dette, at den er overflødig for dem. De kan saa godt være den foruden. Enten troster de sig ved, at de har nok i Ordet og mener sig saaledes at være klægt end Herren i Himmelen, eller de er somme derhen, at Syndernes Forladelse ikke mere er et Gode som de fragter efter. De har nok i sig selv. Ikke Himmelen, men Jorden er bleven deres Hjem. De skænder ikke mere sin Svagbed og Trang. De siger til sig selv, at de er rige og har Overflod og fattes intet, og de ved ikke, at de er elendige og jammerlige og fattige og blinde og nøgne (Kobeb. 3, 17). Ulykkeligheden har ført dem til Kulde og Fortagt. Kjærligheden er borte; af Kristendommen er intet mere tilbage end det ydre Skin. Luther maa have Ret, naar han siger: "Vil du have haden Frihed" — nemlig Frihed til at holde sig borte fra Radveren —, "Saa tag dig saa megen Frihed til, at du ikke er nogen kristen og hærken behøver at tro eller bede; thi dette er ligesom Kristi Bud som hint."

Kristenlivet styrkes.

I Radveren skal de træende styrkes i Samfundet med sin Jesu, saa Karring i den Himmelmad, som nævnes dem, for det aandelige Liv og forvisjes i Gaadet om Herlighed hos Gud. Ved den fælles Rødelse af Jesu Legeme og Blod skal de kristne ogsaa knyttes til hverandre i stedse ny og inderlig Kjærlighed, saa de føler sig som et Legeme sammensjælet med de stærkeste Vaand. Alt dette føler de rette kristne, at de trænger saa vel. De erfarer, at der i Verden er saa meget, som vil træde skillede mellem dem og deres Jesu, saa meget, som vil gøre dem utrolige, minmodige, forsagte, sooge, saa de ikke kan hævde Troens Kamp med den tilberlige Kraft, ikke gøre de sikre, faste Skridt fremad paa Veien mod Kaalet. Men de erfarer ogsaa, at naar de med udvagt Hjerte, i Væn og Tro gaar op til Herrens Bød, saa styrkes Kristenlivet i dem, saa strømmet en ny Fred og Glæde ind i Sjælen, Kraften vender tilbage, de føler sig nærmere Himmelen; de ved, at Jesus er traadt i den inderligste Forening med dem,

de er blevne et med ham paa en færdigen Maade, han kan nu ikke ville slippe dem eller forlade dem. Sterke og freidige kan de fortsætte Vandringen sammen med dem, som de nu og saa er knyttede fastere til i hellig Broderfærlighed.

De, som ikke vil gaa til Alters, stærker sig selv ude fra alt dette. O de daarlige Kristne, som holder sig borte fra den hellige Nadver! Den Herre Jesus har tilkænt dem megen Belignelse, men saa fører de over sig selv Brede og Straf. Gud give dem at se, hvad de gjør!

Raakte Altersens Sakramente blive mere almindelig brugt og oftere brugt i vore Menigheder! Der skulde da blive et sundere og kraftigere Kristentiv blandt os, en hurtigere og frodigere Vækst i vor Helliggjørelse. Vi skulde da blive mindre forjagte og frugtsomme, men mere kraftige og virksomme til alt det, som er godt. Der skulde ogsaa blive mindre af den smaalige Partistrid og Selvrøddighed, men mere af broderlig Endrøgtighed, Overbærenhed og Hjælpsomhed i ufrøret Kjærlighed.

Naar vi nu atter skal fejre vor Skæftorsdag, saa lad os komme den Herre Jesus ihu! Lad os talke ham for Nadverens herlige Gave, og lad vort Øre og vort Hjerte staa åben for disse hans Ord: „Dette gjører til min Huskomme!“

Men der er dem, som siger, at de indser nok, de burde gaa til Alters, baade fordi de forstaa, at deres himmelske Fæder vil det, og fordi de selv trænger det. Men de føler sig uverdige, og Guds Ord taler strengt om dem, som nyder dette Sakramente uverdigt. Ja det er sandt, at Guds Ord taler strengt om dem, som gaar uverdigt til Alters, de æder og drikker sig selv til Dom; men ikke taler Guds Ord til dem, som føler sig uverdige. Til dem, som føler Synden og det onde hos sig som en Byrde, siger netop Jesus: „Kommer hid til mig, alle I som arbejder og er besværede, og jeg vil give eder Hvile!“ (Matt. 11, 28).

Føler du din Uverdighed, saa tal Gud derfor. Det er hans Haand, som har vakt denne Følelse hos dig; men han har ikke gjort det, forat du skal holde dig borte fra Kristus. Denne Følelse skal netop drive dig hen til ham, som kan tage fra dig al din Uverdighed, men ogsaa al den Byrde, al den Sorg og Bekymring, som trykker dig, og give dig at smage sin himmelske Sødhed. Handen vil lære dig at raade:

Jesus, Livens Brød og Spise,
Du mig naadig undervise,
At jeg værdelig mig sætter
Bed det Bord, du her anretter;
At din Kjærlighed jeg kunde

Bed den Nadver ret udgrunde,
Og, som jeg er her i Live,
Saa din Gæst i Himslen blive!
—(J. i „Mt.“)

Lidelseshistoriens Kraft.

En Skole havde en Lærer efter Guds Hjerte, en, som ved Guds Belignelse blev mange til et lysende Forbillede. En Dag saa denne Lærer, at et af Børnene var usædvanlig oprørt. Han spurgte om Grunden til dette. Børnet pegte paa et andet Børn og sagde: „Han har talt saa ude om mig og allesteds løst om mig for alle Folk.“ Læreren sagde: „Hvis det er sandt, saa er det visse- lig noget at dadle. Det skal vi siden undersøge; nu er der ikke Tid til det. Men dig, Anna, maa jeg allerede nu sige, at dit oprørte Bæsen slet ikke behøver mig.“

Den følgende Dag blev det 53de Kapitel af Esaias læst i Væstimen. Det faldt da til Anna at læse disse Ord: „Han blev mishandlet, nagtet han var elendig, og han oplod ikke sin Mund, som et Lam, der hører hen at slagtes, og som et Haar, der er stumt for dem, som klipper det; han oplod ikke sin Mund.“ Læreren siger da: „Se, Anna, saaledes var din Frelser; men hvorledes var du ogsaa?“ Anna erkendte da med Lærer sin Mighed med Frelseren, sin Synd. Det Ord blev et Vendepunkt i hendes Liv. Hun lærte af den sagtnodige og ydmyge af Hjertet.

Narene spandt. Saa traf Anna og hendes fordums Lærer sammen igjen. Læreren spurgte da, hvorledes det var gaaet denne hans Discipel. Hun var nu Enke efter et mangeaarigt Egtelshab, i hvilket hun havde maattet taale og bære meget. „Hvor tungt det ofte har været for mig, saa er jeg dog kommen lykkelig og vel igiennem det altsammen. Om min Taalmodighed ofte blev sat paa en haard Prøve, kunde jeg dog altid blive herre over mit Sind. Jeg fik Kraft til dette ved at mindes den Gang i Stolen de Ord. De dengang talte til mig, men fremfor alt ved at tænke paa min Frelseres stille Taalmodighed i hans Lidelse.“ — Ja Guds Ord er levende og kraftigt. Korsets Ord er en Guds Kraft. — Efter det tykke.

Guds Ords Kraft.

Vor Bibel er ikke blot en gammel, ærverdigt Bog, den er endnu idag en Hammer, der knuser det steinhaarde Henneskjerter, et vægget Støvd, der trænger igiennem Marv og Ben, en Guds Kraft, som af Syndere gjør nye Mennesker.

For nogle Aar siden i Genf beslut-

tede en pragtfuld Dame, paa sin Venindes indtrængende Bøn, at gaa og høre en evangelisk Præst. Hun førte sig sine kostbare Klæder og med en overmodig spottende Mine gik hun ind i Kirken og satte sig umiddelbart foran Prædikanen. Under hans Tale forandrede hendes Mine. Og da han var færdig, spurgte hun: „Hvoras ved du, at det, du sagde, var sandt?“

Pegende paa sin Bibel siger Præsten: „Her staar det skrevet.“ „Giv mig Bogen!“ I Tanshed gik hun hjem og befalede at ingen skulde forstyrre hende, og hun forblev i 3 Dage indeluttet paa sit Værelse. Da hun kom ud igjen var hun fuldstændig forandret. „Gud er lagt for os,“ flagede hendes Ventinder; „hun finder ikke mere Tilfredsstillelse i Fornøjelser og pragtfulde Klæder; hun vil altid nu læse sin Bibel og besøge de fattige og syge.“ Af saadanne Eksempler er der mange.

Over dette guddommelige Ord har tusinde spottet, og Millioner har foragtet det. Men Spotterne og Foragterne er tilintetgjorte og glemte, deres Navne kendes kun af nogle saa. Men af den hellige Bibelbog er ikke et eneste Vers eller den mindste Led del tilintetgjort eller glemt, ja det skal ikke forgaa saalænge Jorden staar. „Thi alt Skjed er som Græs, og al Menneskets Herlighed som Brassets Blomst; Brasset vinder, og dets Blomst falder af, men Herrens Ord bliver evindeligt.“ — (1 Pet. 1, 24—25). (Frit efter „Der Lutheraner.“)

Vær barmhjertig.

„Kjære Hr. Schulz,“ bad en fattig Kædt Kone med et meget lidende Udseende, „giv mig idag en liden Hjælp; jeg har fem smaa Børn hjemme og kan intet for tjene, dertil kommer, at min Mand har været syg en hel Maaned.“

„Gaar ikke, min gode Kone, behøver mine Penge selv.“

„Men I er dog saa rig; Poteterne har staaet bedre til end paa mange Aar. Lad mig idet mindste saa dem et Par Øre billigere.“

„Gaar ikke!“

„Hvære! gjør det alligevel, Børnene sulter; min Mand skal have Medicin og jeg —“ hullende skulde den stakkels Kone det forgræmmede Ansigt i Forklædet.

„Hvad kommer det mig ved? Jeg vil ikke vide af nogen Højen her ved min Bogn! Se til at komme af veien.“

Konen vendte sig hullende om og skundte sig hjem til sine sultne Børn. Men netop nu fælte de ikke Hungeren; thi gradende og frugtsomme stod de, trykkende sig tæt sammen, om

Faderens Dydsleie.

Bonden havde faaet sine Poteter godt betalte og begav sig paa Hjemveien, glad over sin fyldte Pengepung.

En Mængde Bekjendte mødte ham; de hilkede kært og saa ligesom beklagende paa ham. Schulz brummede noget i Skjægget om Misundelse. Et Stykke borte saa foran ham en pøntelig stor Bøndegaard, hvor ingen Gutter, ingen Piger var at opdage. Gunden lod sig ikke høre. Alt stille. Præsten gik langsomt henimod Guset og traadte ind. Nu fik Bonden Fart i sig. Han slog paa Hestene og jagede i Jirsprang ind paa Gaardensrummet.

Der stod Familien, jamrende og gradende. Den rige Bønde styrtede bevidstløs ned ved sine to Børns Lig.

De havde leget ved Dammen bage to, Hans og Marie, og havde fundet paa at vade ud i Dammen efter Røderne, var komne ned i et dybt Hul og druknede.

Tre Dage efter Begravelsen førte Schulz med en Vogn fuld af Poteter til Byen, holdt udenfor den fattige Kones Dør, som nu netop havde begravet sin Mand. Han læsede Poteterne af og leverede Konen den fyldte Pengepung med just det samme Indhold, den havde, da han kom tilbage fra sin sidste Poteteshandel. Og da han førte hjem, sad to Børn paa hans Vogn; for dem vilde han sørge og for de andre ogsaa.

Konen værgrede sig for at modtage saa stor en Hjælp; men Bonden sagde med skælvende Stemme: „Giv Gud jeg havde gjort det før.“

Da han nu førte hjem, nikkede hans Bekjendte venlig til ham; Gutter og Piger kom ham tjenstvillige imøde; Gunden gjædede fornøjet.

Men i Gussdøren stod hans Kone. „Deri har du gjort ret!“ sagde hun gradende, lættede dog hurtigt Lærerne. Hun maatte se til at tage venlig imod de stakkels to frugtsomme Børn og lade dem saa Del i den Kjærlighed, hun troede begravet med sine egne to smaa.

Et godt Hjem.

Præsident Lincoln's Fader var en fattig Farmer og havde aldrig gaaet paa Skole. Først som middelaldrende Mand lærte han at læse; men fra den Tid af gik der aldrig en Dag hen, uden at han læste et Afsnit i Bibelen. Udsat den Kirke, han hørte til, saa ti Mil borte, var han dog en flittig Kirkegænger, og aldrig nød han et Maaltid uden at holde Bøddon. Det var et gudsfrugtigt Hjem, vor største Præsident stammede fra.

BortArbeidsfelt.

Tacoma.

Pastor D. W. Holden fra Coeur d'Alene, Idaho, har den sidste Uges Tid opholdt sig paa denne Side af Fjeldene. Han har været tilstede ved Røder i Stanwood og Tacoma i „Herald's" Interesfer. Søndags Formiddag prædikede han i Ber Frelsers Kirke. Om Aftenen forrettede han ved Gudstjenesten i Parland. Det er glædeligt at høre om, hvorledes „Herald" paa saa mange Steder yder stor Hjælp i Arbeidet for Guds Riges Udbredelse. Vi siger Pastor Holden tak for Besøget og ønsker ham fremdeles Guds rige Betsignelse i Missionsarbeidet.

Poulsbo.

I Nov. 4 af „Herald," blev der berettet om en Konfirmation ved Midnatslid. Nu maa der berettes, at denne Midnatskonfirmation, Inga A. Rist, er ikke mere med os. Hun selv og vi andre troede, at hun maatte afsted herfra sidstleden Lillejuleaften, hvorfor hun saa skyndsomt pakkede at bli gjort reiseklar. Sin Konfirmation og Altergang ansaa hun for saadant uheldigt forberedende Reise-maal, at hun ikke vovede at udsætte dermed til Dagen, men maatte indtage det allerede — som berettet — ved Midnatslid. Hun maatte dog endnu bære paa skorset i heved par Maaneder.

Det behagede den høje Gud at befrie Inga Rist fra al Lidelse og Trængsel den 10 Februar og tage hende ind til sin Herres Hvile, Fred og Glæde. Hun havde ønsket at tale med sin Præst endnu engang paa Hospitalet i Seattle; men han kom frem just en Time for sent. Hendes trofaste Moder var sent og tidlig ved hendes Dødsleie. De kjerligste Silfener sendte hun til sin Far og Søster, i den koldeste Del af vort Land her — Alaska, og til sin eneste gjenlevende Broder i den koldeste Del af vort gamle Fædreland — Finmarken i Norge, og alle Slagtinger og Veskendte og formanede dem alle at vandre saaledes, at de engang kunde saa mødes med hende i Paradiset hos Jesus.

Den Aldøde var født i Skantofeino, norsk Finmarken den 16 August 1889 døde den 10 Februar 1908 og blev saaledes noget over 18 Aar gammel. Hun blev begravet paa den forenede Menigheds Kirkegaard ved Poulsbo. Man havde her velvilig laant os ogsaa sin Kirke for Anledningen. Pastor N. P. Xavier forrettede. Han talte over Ordene i Matt. 9, 24 „Figen er ikke død, men hun sover."

Inga Rist var saa vel forberedt til sin Afsted herfra, at vi trogt kan

gjøre følgende Vers til hendes Ord:

„Til min Fader hjem jeg gaar,
Der er Hvilen sød og rolig,
Da jeg ved det vist, der staar
Ogsaa mig beredt en Vøllig.
Hør mit Suf, og gjen min Aand,
Herre Jesus i din Haand!"

Begravelsen foregik den 13 Februar. Betsignet være hendes Minde!

Den samme Dags Aften døbte Pastor Xavier de Tvilling søstene John Henry og Bertha Jennu. Værn af Mr. og Mrs. Toibalos. Gud velsigne ogsaa disse Smaaes Indgang i Raadepakten med sig.

Stanwood.

Past. D. J. Ordal holdt Foredrag for Ungdomsforeningen i Stanwood Fredag sidste Uge. Han talte over Profeten Daniel. Vi anbefaler varmt dette Foredrag til andre Ungdomsforeninger.

Nu har ogsaa vi faaet elektrisk Lys i vor Kirke. Man kan ikke tro hvor ulige hyggeligere det er at have godt Lys førend man har forsøgt begge Dele. Kvindeforeningen bestred de ikke smaa Udgifter.

Lørdag den 22de Februar ægteviedes Olaf Rudsjord og Steffine Anderson, begge Medlemmer af Frelsdagheds Menighed. Vielsen forrettedes i Prudens Hjem. Kun Slagtinge var tilstede.

Dr. Rudsjord har et godt og meget vakkert Hjem ved Stillaguamish Elven mellem Florence og Stanwood at føre sin Brud til.

Endog som Ungkar forstod Rudsjord at gjøre sit Hjem hyggeligt, og nu vil det jo blive mindst dobbelt saa hyggeligt.

Wange Benner inkasserer de nygifte.

Rocdale, Dane Co., Wis.

Hjære Herald:—

Her er en Del gamle Synodfolk, som er meget glade i „Herald" for den gode Værsning den bruger og som tillige med Interesse følger med i Arbeidet for Guds Rige paa Vestkysten. Naaske nogle af Væserne derude ogsaa gjerne vilde høre lidt fra Koshkonong, Wis. og omliggende Byer, den ældste Del af den norske Synode. Her er ikke saa mange Nyheder at berette; thi Forholdene er faste. Bygearbeidet er færdigt, og de fleste af Follene tilhører kristne Menigheder. Nogle saa kommer dog endnu fra Norge, og saaledes vil vi to nye Familier i Januar optagne i Menigheden i Cambridge.

I Whitewater, 20 Mil herfra, til

de ny Præst sidste Aar, Past. N. C. Barnes fra Macl Hills, S. D. Vor lille Menighed i Whitewater, som bestod af 45 Sjæle og var uden egen Kirke, har faaet nyt Liv og Kraft. Den haaber i Juni Maaned at kunne fejre 50-Aarsfest i en ny pragtig Kirke, som den kjøbte af Baptisterne, da deres Menighed var opløst. Kirken har kostet mellem \$12,000 og \$14,000; men havde staaet ubrugt en Tid. En af vore Menighedslemmer kom da til Præsten og tilbød at give \$1,000, dersom vor Menighed kunde saa kjøbt den Kirke. En anden Mand tilbød sig at give \$500; og om end de var saa til de snart subskriberet over \$3,000. Kirkebygningen fik de kjøbt for \$2,500, men maa sætte ind nye Vinduer, Trapper, Alter o. s. v.; de faar da en meget god, centralt beliggende og moderne indrettet Kirke. Den Menighed, som i sin Tid tog fra dem den gamle norske Kirke, er nu opløst, og den gamle Kirke staaer ubrugt. Saaledes gaar det somme Tider; at tilvende sig Guds med Urette blir ingen til Betsignelse.

Madison og Chicago Specialkonferens holdt sit Møde i Stoughton 18—20 Februar. Af 28 Præster, som skulde tilhøre, var 22 tilstede. De fleste Præster i denne Kreds er unge Mænd, og fem er ganske nylig tilfattede sine Kald.

I Chicago har vort Samfund 7 Præster, hvoraf 5 bivaanede Konferensen. I Chicago skal vor ældste Menighed fejre 50-Aars Fest i Juni og har da indbudt Synoden at holde sit Fællesmøde der og venter tillige at saa et stort Møde af Kirkefor og Delegationer fra vore Ungdomsforeninger over det hele Samfund. Chicagopræsterne fremlagde denne Sag for Menigheden i Stoughton og opmuntrede dem til at jende saa mange som muligt, for at de kunde opmuntre hverandre til at love og prise Gud og deltage i hans Riges Arbeide. Menighederne i Chicago haaber at staae Plads for alle Delegerer og Sangere ved disse Møder i Juni.

Stoughton Menighed er en af vore største og virksomste Bymenigheder. Dog er der ogsaa en betydelig Del gamle Farmere i Omegnen, som tilhører Menigheden. To Mil fra Byen ligger Martin Luther Barne hjem og Synodens Alderdomshjem, som udgjør et Kald for sig under Pastor Lockrens Betjening.

Vort Barnehjem har sidste Aar gennemgaaet en grundig Reparation med en Del Tilbygning, som koster vel \$5,000. Dette var nødvendigt for at forbedre Sundhedsstiltau-

den og var anbefalet af Statens Sundhedsraad. Der er nu en 65 Værn, som faar god Pleie og Opdragelse. Stoughton Menighed gjør ogsaa hvert Aar meget for Barnehjemmet; ja denne Menighed har Aar efter Aar bidraget over \$2,000 til Samfundets Skoler, Missioner og Barmhjertighedsanstalter. Sidste Aar kostede den ogsaa en hel Del paa sin gamle Præstegaard for at gjøre den varmere og mere hyggelig for sine Præstefolk. Past. J. A. Stub med Familie. Der har ogsaa været Tale om at bygge ny Kirke paa en mere central Plads i Byen; men det er et Spørgsmaal, som der er flere Meninge om; og derfor har man fundet det bedst at lade den Sag bero for Tiden. I Stoughton er der tre store norsk-lutheriske Menigheder. Der holdtes det berømte Synodemøde i 1887, da Antimissionærene begyndte at melde sig ud af Samfundet. Vor Menighed i Stoughton, som da betjentes af Past. Vredesen, blev dog uberørt af Striden; medens de tre nærliggende Koshkonong Menigheder blev oprevne af en stor Strid og Splittelse, idet Størstedelen forlod Samfundet og tog Kirkeiendom med sig. Synoden har dog nu tre Præstefald paa Koshkonong, og de tæller nu tilsammen nærværende saa mange indskrevne Medlemmer som i Past. Ottensens Dage. Ikke det at de udtraadte er komne tilbage; men ved indre Væst og Indflytning, Cambridge, som Ottesen engang kaldte Hedningernes Gallilea, har nemlig faaet sig en voksende Menighed og en vakker Kirke; medens den gamle norske Metodistmenighed paa Stedet er funderet ind betydelig.

Her i Nærheden har vi ogsaa Mission Akademi, som naar drives med 3 Lærere og 54 Studenter af begge Køn. Det er Statens Højskoler og det nærliggende Statsuniversitet og Landbrugsskole i Madison, som trækker mange af Ungdommen til sig. Det staaer mindre godt til med Menigheds-skolerne i vor Kreds, og det er vanskeligt at saa den Sag oparbejdet i de gamle Menigheder. Det glæder os at se den Iver og Kraft, hvormed den Sag har været drevet paa flere Steder i Pacific Distrikt. Det er uden Tvivl bedst, hvor man kan saa indført en god Skoleordning i Menighedernes Ungdom, før Rigdomigheden for den Sag faar Rodfæste og faar Alderens Hævd for sig. Naatte Værnernes frivillige Undervisning allesteder beres frem i Tro og Kjærlighed.

25de Februar, 1908.

Johannes Halvorson.

Om Guds Regjering.

Lad gaa, som det gaar; det gaar dig, som Gud vil. Skulde det gaa

efter Djævelens og onde Menneskers Billie, hvo vilde da leve? Men Gud er endnu over Djævelen og Menneskene. Vist er det, at det ikke faar gaa, som Djævelen vil; ellers laa alle Mennesker allerede i Helvedes Afgrund. Verden truer vel, det skal gaa dig saa og saa; men af Trusler tør jeg ikke. Her staar jeg. Verden, for dine Pine, træd frem, krum et Haar paa mig, har du Hjerte! Han, som bor i Himlen, leer af dig. Det maa gaa, so mdt vil, det maa dog gaa, som Gud vil. Hvorfor flager du da, mit Hjerte, og siger: Al, det gaar mig saa ilde! Kan det vel gaa ilde, naar det gaar, som Gud vil? Han har gjort Alting vel. Hans Billie er en god Billie. Du mener vel, at Guds Billie, fordi han lader det forgaan og dræbe, som dit Hjød holder for det Øsiste, det Bedste og det Nødfeste. Men, o nei! Erfaringen lærer, og Udsaldet beviser, at Alt er godt ment. Hvorledes gaar det da ikke altid, som det skal, saa gaar det mig dog altid vel. Alle Ting maa tjene dem til Gode, som elsker Gud (Rom. 8. 28). Jeg er tilfreds med min Gud. Al, at han ogsaa blot var tilfreds med mig.— (Herril Müller.)

Hvor den Hellig-Aand kommer og virker.

Alle de Mennesker handle taadeligt ja med Guds Orden og Indstilling. De nemlig, som foragte og forfaste det udvortes Ord og mene, at den Hellig-Aand skal komme til dem uden Middelt; det vil langtfra ikke ske. Og ster det hos Rogle, saa er det noget Overordentligt; efter den almindelige Guds Orden er det saaledes, at Gud ikke vil give sin Hellig-Aand uden det udvortes Ord. Derfor falder St. Paulus ogsaa Evangeliet en Guds Kraft til Saliggjørelse for hver den, som tror (Rom. 1. 16; 1 Kor. 1. 24). Hvor ikke det forud prædikes, skal man ikke formode, at den Hellig-Aand virker der, eller at der er nogenjombelst Tro der. Vigeform det er Tilfældet med Solen, at den har tvende Egenkaber, nemlig Skinnet og Varmen; hvor nu Skinnet eller Glændjen gaar hen, der kommer ogsaa Varmen hen; men hvor Glændjen ikke gaar hen, der bliver ogsaa Varmen borte; saaledes gaar det ogsaa med det udvortes Ord og med den Hellig-Aand. Den Hellig-Aand virker ikke der, hvor han ikke forud ved Ordet, som ved et Kær kommer ind i Hjertet.—(Luther.)

Lidelseshistoriens vækkende Røgt.

En Ven af den afdøde bekjendte engelske Præst, Dr. Berry fortalte ved dennes Vigfærd følgende: „En-

gang rejste jeg sammen med Dr. Berry til London, og vi benyttede Anledningen til at udtale os for hvarandre om vort aandelige Livs Hemmeligheder. Dr. Berry fortalte mig da, at han i Begyndelsen af sin Embedsvirksomhed aldrig nævnte Guds Brede og Hæden talte om Korset. Men en mørk Novembernat blev han kaldt til en døende og fandt hende i et berøgtet Hus. 'I et Øjeblik af et usselt Bærelse,' sagde han, 'laa den døende Kvinde. Jeg fortalte hende at Gud var hendes Fader og hun hans Barn. Ikke et Svar. Jeg fortalte hende Signelsen om den forlorne Søn; men den vakte ikke den ringeste Interesse. Jeg fortalte hende, hvorledes Magdalena sta at være en Synderinde var bleven omdannet til at blive en Helgen. Men denne Kvinde syntes ikke at være kommen nærmere den Fred, hun søgte. Da berøttede jeg hende Stykke for Stykke Historien om den korsfæstede, saaledes som jeg selv havde hørt den paa min Reders Rør. Da vaagnede hun, og jeg tror, at hun blev vunden."

Den, som vil blive retfærdig for Gud ved Loven og sine gode Gjerninger, den vender sig bort fra Kristi Naade, hvortil han er kaldet, fornyerter Sandheden, korsfæster Jesus paa og bliver under Syndens Ragt og Guds Forbandelse.

STATEMENT OF CIRCULATION.

To Whom It May Concern— This is to certify that we, the Puget Sound Printing Co., Inc., at present doing the printing and mailing of the "Pacific Herald," each and every week print and mail 4,600 copies of said paper, of which over 4,400 are sent to actual subscribers, who are located all over United States, the greatest number in Washington and Minnesota.

Tacoma, March 9th, 1902.
PUGET SOUND PRINTING CO.,
 Incorporated,
 T. Sandegren, Mgr.

LUTHERSK PILGRIM-HUS
 No. 3 State St., New York.
 Nærmeeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter
 Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Rejsende.
 Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og staar Emigranterne til med Raad og Daad.

PACIFIC DISTRIKTS PASTER OG MENIGHEDER.

Bellingham.
 Zions lutherske Kirke, Grant St. nær Gladstone. Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 og Aften Kl. 7:45. Alle Formiddagsgudstjenester holdes i det norske Sprog og alle Aftengudstjenester i det engelske Sprog. Søndagskole Kl. 10 Formiddag.
 O. J. ORFAL, Pastor.
 1460 Humbolt St. Tel. Main 2703.

Astoria, Oregon.
 Astoria første norske ev. luth. Kirke af Den norske Synode, Hjørnet af 29de og Grand Ave: Gudstjeneste hver Søndag, undtagen den første i Maanedet; Formiddag Kl. 10:45 og Aften Kl. 8.

Quincy.
 Gudstjeneste den første Søndag i Maanedet Kl. 11 Formiddag.

Oak Point og Alpha, Wash.
 Gudstjeneste efter Tillysning.

Chinook, Wash.
 Chinook Ev. Luth. Menighed—Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 paa norsk og Aften Kl. 7:30 paa engelsk. Søndagskole Kl. 10 Form.
 G. J. BREIVIK, Pastor.

Genesee, Idaho.
 Vor Frelzers—Gudstjeneste som Regel hveranden Søndag Kl. 11 Form. Søndagskole Kl. 10 Form.
 The Eng. Luth.—Services every other Sunday at 3 p. m.

Clarkston og Lewiston.
 Gudstjeneste en Gang i Maanedet. Søndagskole før Gudstjenesten.

Kamiah og Kooskia, Kennewick, Joel og Howell.
 Gudstjeneste efter Tillysning.
 O. C. HILLERSON, Pastor.

Stanwood, Wash.
 Trefoldighed—1ste Søndag i hver Maaned Gudstjeneste paa engelsk Kl. 7:30. 2den, 3die og 4de Søndag Kl. 11 Form.

Freeborn.
 Gudstj. 1ste og 3te Søndag Kl. 11 Form.

Camano.
 Gudstj. 2den og 4de Søndag Kl. 2 Efterm.

Florence.
 Gudstj. 3de Søndag Kl. 2 Efterm.
 H. M. TERNAGEI, Pastor.

Sacramento, Cal.
 Vor Frelzers dansk ev. luth. Menighed—Gudstj. 1ste og 3de Søndag i hver Maaned. Kl. 11 Form. og 7:30 Aften. 2den og 4de Søndag Kl. 7:30 Aften i Pythian Castle, Hj. af 9de og J Sts.

Suisun.
 Livermore, Pleasanton, Paso Robles, San Luis Obispo.
 Gudstj. efter Tillysning.
 W. A. LARSEN, Pastor.

Seattle.
 Immanuel's lutherske Kirke af den Norske Synode, Hjørnet af Olive St. og Minor Ave., Lake Union cat.—Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndagskole Kl. 9:45.
 H. A. STUB, Pastor.
 1215 Thomas St. Tel.: Main 4438.

Newman, Cal.
 Gudstj. 1ste og 3de Søndag i hver Maaned, Kl. 2 i den tysk-luth. Kirke. Søndagskole Kl. 1.

Los Banos.
 Gudstj. 2den Søndag, Kl. 2. Søndagskole Kl. 1 Efterm.

Stockton.
 Gudstj. 4de Søndag Kl. 2:30.
 H. W. SØRENSEN, Pastor.

Portland, Oregon.
 Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11 Aften Kl. 8 i Vor Frelzers Kirke, Hjørnet af E 10 og Grant St. Tag Sellwood eller W. R. eller W. W. Sporvogn til E Grant St.

Kelso.
 Gudstj. efter Tillysning.
 O. HAGOES, Pastor.

Silverton, Oregon.
 Gudstj. 1ste, 2den og 3de Søndag Kl. 11 Form. paa norsk. 1ste og 3de Søndag, Kl. 7:30 Aften paa engelsk. Ungdomsforeningen møder 2den Søndag Efterm. i Maanedet.

Barlow.
 Gudstj. sidste Søndag i Maanedet, Form. Kl. 10:30 paa norsk og Aften Kl. 7:30 paa engelsk. 2den Onsdag

i Maanedet, Kl. 7:30 Aften paa norsk.

Sodaville.
 Gudstj. efter Tillysning.
 A. O. WHITE, Pastor.

Santa Barbara, Cal.
 Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11, undtagen 2den og sidste Søndag i Maanedet, da Gudstj. holdes Kl. 7:45 Aften. Kirken ligger paa Hjør. af Bath og First St. Tag Oak Park Car. Tel. Home 1218.
 N. PEDERSEN, Pastor.

San Francisco.
 The Trinity English Evangelical Lutheran Church, 2222 Howard St., near 18th St., San Francisco; residence, 2222 Howard St. Services: Sundays at 11 a. m.; Sunday School at 10 a. m.; Sunday School in San Bruno Chapel every Sunday at 3 p. m.
 E. M. STENSRUD.
 2222 Howard St. Phone: Market 2148

Oakland, Cal.
 St. Paul's English Ev. Luth. Church, 22nd & Linden Sts. Services Sundays at 11 a. m. Sunday School 10 a. m.

Fruitvale.
 Masonic Hall—Services the 1st and 3rd Sundays of every month at 2:30 p. m. Sunday School every Sunday 2:30 p. m.

Hayward and Russell.
 Services the 4th Sunday of every month at 3 p. m. and 5 p. m.
 S. B. HUSTVEDT, Pastor.

PACIFIC DISTRIKTS PASTER.

Aaberg, O. H., Parkland, Wash.
 Borge, O., Box 14, Lawrence, Whatcom County, Wash.
 Breivik, G. J., Chinook, Wash.
 Blakkau, J., Box 175, Rockford, Wash.
 Dorup, P., Cor. A og Pratt Sts., Eureka, Cal.
 Ejerke, A. O., 19 og Donovan Sts., Bellingham, Wash.
 Hieher, P., Botwin, Wash.
 Haalson, H. E., Silvana, Wash.
 Christenson, M. A., 523 Athens Ave., Oakland, Cal.
 Carlson, L., 544 Harrison St., San Francisco, Cal.
 Dale, J. O., 5631 Clement Ave., Tel. Main 5323, Tacoma, Wash.
 Egger, Olaf, 933 E 27 St., Los Angeles, Cal.
 Foss, L. C., 2930 Lombard Ave., Everett, Wash.
 Grønberg, O., 2428 Howard St., San Francisco, Cal.
 Hagoes, O., 425 E. 10 St. Tel. East 621 og B 1725. Portland, Ore.
 Hustvedt, S. B., 927 34th St., Oakland, Cal.
 Harstad, R., Tel. State 64, Parkland, Wash.
 Hellekson, O. C., Genesee, Idaho.
 Holden, O. M., 814—5th St., Coeur d'Alene, Idaho.
 Helmdahl, O. E., Parkland, Wash.
 Ingebritson, H., Pir, Wash.
 Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.
 Larson, W. A., 1408 O St., Sacramento, Cal.
 Neate, Theo. P., 417 29th St., Astoria, Ore.
 Norgaard, C. H., E 622 Webster St. Phone, 5824, Spokane, Wash.
 Ordal, O. J., 1460 Humbolt St., Tel. Main 2703, Bellingham, Wash.
 Pedersen, N., 1909 Millpas St. Tel. Home 1218, Santa Barbara.
 Preus, Ove J. H., 1112 S. 16 St. Home Phone: 2143.
 Stub, H. A., Tel. Main 4438, 1215 Thomas St., Seattle, Wash.
 Sørensen, H. W., Box 4, Newman, Cal.
 Stensrud, E. M., 2222 Howard St., San Francisco, Cal.
 Tjernagel, H. M., Stanwood, Wash.
 Tingelstad, O. A., Ballard, Wash.
 White, A. O., Silverton, Ore.
 Xavter, N. P., Parkland, Wash.

Kasserer for Indremissionen i Pacific Distrikt
 T. K. SKOV
 2138 South J Street

Parkland.

Sidste Søndag Aften holdt Skolens Missionsforening sit maanedlige Møde. Mødet begyndte med Sang og Skriftlæsning, hvorpaa fulgte en Tale af Prof. Hong. Miss Clara Christensen delamerede et Stykke, hvorpaa Grace Anderson sang en Solo. Prof. S. S. Peterson holdt derpaa en meget interessant Tale, hvori han gav en fort Overblik over Missionshistorie. Frank Peterson spillede derpaa en vakkert Violin Solo. Dette efterfulgtes af en Deklamation ved Josephine Olson, hvorpaa Grace Johnson gav endnu en Sang til bedste. Under Slutningsordene optoges en Kollekt paa \$10.26 til Indremissionen.

Den 22de Feb. havde en af Skolens Foreninger en vellykket Tilfæining. Det var en saakaldt "Puritan Social." Foreningens Medlemmer var horte Drafter lige som brugtes i Ny England for over et Hundrede Aar siden. Musikorpset spillede flere Numre og Prof. Seindahl holdt en Tale i Anledning af Dagen. Der serveredes derpaa Ice Cream og Saage med mere. Overskuddet af Indtægterne skal bruges til at købe Bøger for Benteværket.

Mr. R. V. Rorsving i Los Angeles har gennem Miss Soverstad foreret Skolen et værdigt Flag. Det er gjort af "Wool Printing" og er 18 Fod langt og 10 Fod bredt. Det kom just i Tide til at bruges den 22de Februar. Vi er Mr. Rorsving hjertelig taknemmelige for den skønne Gave.

Enkelte af Skolens Elever har nu reist Hjem, men flere nye er komne Heden.

Pastor Jøfs, T. G. Sætra og P. Gundersen var tilstede den Mandag her i Anledning af Møde i Skolens Board of Trustees.

Til Jyder Mission.

J. Blakkans Aald ved Past. Jøfs, fru Jacob Hansen, Rockford, Wash., \$10; Past. O. H. Tingelstads Aald, Offer i Zion's Menighed, Ballard, Wash., \$6.65; Past. Tjernagels Aald indsamlet ved Kolbin Erdal i en Del af Trefoldighed's Menighed, Stanwood, Wash., Otterson Bros., \$3; S. A. Braget, \$2; A. H. Erdal, \$2; C. Erdal, \$1; C. J. Miller, 25c; Elija-leth Lindbaek, 25c; M. Lee, 50c; C. J. Gundersen, \$2; D. Roas, \$1; O. S. Vognild, \$1; P. Pedersen, \$1; J. Brue, \$1; C. Brue, 50c; S. W. Tjernagel, \$2; M. Gaardenslod, \$1; Mathrene Anderson, \$1; Sophie, \$1; Ole A., \$1; Susana, \$1; A. A., \$1;

E. T. Lund, \$1; Ole Ryan, \$2; C. C. Zetter, 50c; R. W. Lien, \$1; Ben Willard, \$1; Ole E. Eide, \$1; Mrs. Kristi Eide, \$1; Mrs. Anna Smith, \$1; R. F. Leane, \$5; S. Hasslad, 50c; Ved Pastor O. Borge fra Sunnas Valley Mødd., \$5; Past. Narstads Aald, Parkland, \$10.76; Ved F. B. Peterson, Kollekt ved Missionsmødet ved Post. A. O. White, Tilføjet til et tidligere Offer i Silverton, Oregon, D. Warts, 75c. Til sammen \$70.66. F. A. Slov, Kops.

Landsmand.

Hvis de ønsker at bo paa et Sted hvor eders Væsen har rigelig Adgang til saa en god Skoleuddannelse, saa kom til Parkland, Wash., og se alle eder et Hjem nu, til rimelig Pris. For Værelse eller Land i større eller mindre Stykker har man henvende sig til John Stensrue som boer paa Stedet, eller man vil træffe ham ved at gaa ind paa Endlands Office, 402 Vernice Bldg., Tacoma, Wash.

When in Spokane stop at

Hotel Alger

Opposite N. P. Dept
Transients a Specialty
Free baths.

Gaa til

Hirsch,

Den gamle esterne Apotheker fra Norge med deres Cellar Receipt samt for norske Familie Mediciner af alle Slags - jensom: Gufmansdræber, Rastadræber, Rigabalsom etc.

Apothekeren er altid villig til at give Raad om allest.

Post-Ordnre afstedes pt. Omgangs.

Adress:

Hirsch Pharmacy Co.,

1435 14 Ave. N. Pike Street
Seattle, Wash.

W. & E. Schmidt Co

208 THIRD STREET,
MILWAUKEE, WISCONSIN

Står efter det Aarsting af Skoleforeningens Aald, Sydsager, Skolebøger, Tællebøger, Hæfter, etc. etc. Værdifulde og billige. Skriv navn til os.

Office Phone Red 226
Residence Phone Red 1808

F. J. LEE

PHOTOGRAPHER

535 COMMERCE ST.
Cor. Jefferson Ave
TACOMA - WASH.

ROBT. W. COLLINS

City & Winnet Bldg.,
handler med Real Estate og faste
Landskolelønner. Loan.
COEUR D'ALENE, IDAHO

Attend

The Pacific Lutheran Academy
and
Business College

The Pacific Lutheran Academy and Business College offers the following courses: Preparatory, Normal, Commercial, Stenographic, College or University Preparatory, Music.

In addition to offering the above regular courses the school also aims to meet the needs of students who can attend but a short time each year.

It also aims to afford students an opportunity to make up deficiencies in particular branches, to prepare for teacher's and civil service examinations, to study and review the common and high school branches etc.

The privilege thus afforded students of selecting just such subjects as they need and completing them in from three to six months makes this school accessible to a large class of students who are unable to pursue successfully an inflexible course of study.

Students are received any time without examination, and will find classes to suit them.

Total expenses of tuition, room and board for nine months \$160 six months \$110, three months \$60.

Fall term opens October 1. Winter term opens January 7.

Write for the new illustrated catalogue explaining the many unique features of this school.

Address N. J. Hong, President, Parkland, Wash.

Student - Supplies
of all Kinds

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave., Tacoma, Wa.

DRS. ROBERTS, DOERNER
AND BLODGETT

Dentists

1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash
Tel. James 1718

BEN WILLARD

Undertaker and licensed

Embalmer

STANWOOD - WASH.

Hafstad & Johnson,

Heavy Shelf Hardware

STANWOOD - WASH.

Dr. A. P. Johnson,

Rorjt Læge.

Kontor: 938 Pacific Avenue
(over Matheson's Apotek)
Rorjt-Læger: Mark 1001, Bellevue-Id. Men 1911
Kapitel: 701 So. Y Street,
TACOMA, WASH.

Lien's Pharmacy

Staudinavist Apotek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvir

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter ekspederes hurtigt.

Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave

S. LARSEN.

E. RILLENK

Trommalds Pharmacy

(Rorjt Apotek.)

1535 Tacoma Ave. Tacoma, Wash

Tel.: Main 504

Bore Hjem og vore Værn.

Foredrag af D. Skjften. Efter den norske Udgaves andet Oplag. Dette er Titelen paa en Bog, som Lutheran Publishing House har kjøbt Eneretten til for Amerika. Bogen er paa 230 Sider, trykt paa godt Papir, med Originaltegning trykt i Guld paa Forsiden. Den anbefales paa det bedste til Læsning for boade ung og gammel. Prisen er 75 Cts.

Alle Bestillinger sendes til
Lutheran Publishing House,
Decorah, Iowa.

eller

416 Third Ave. S. Minneapolis